

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνὰ γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγής καὶ σωτήριος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾷ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελώδημα, καθικετεύει τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρῖν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριήλ καὶ τοῦτο, τὴ μόνη τεθάρρηκας, Ἄγνη εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος, μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὧν ἀνάπλευς αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριήλ πανάριστε, τοὺς πόθω σὲ τιμῶντας περίσωζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ'

ᾠ τοῦ παραδόξου

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, θεία φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρεία τε, σωφροσύνη τὴν ἔφεςιν, δικαιοσύνη ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἄρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμους, οὗ ἐπιβάς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος ἔνδοξε.

Πάτερ θεηγόρε Στέφανε, θεολογία τὸν νοῦν, κατελάμπρυνας Ὅσιε, δορυφόρον οἰὰ πέρ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφημῶν μάκαρ αἰρέσεων, ἐπιθυμία τρυφῆς τῆς ἄνωθεν, ἧς κατηξίωσε, μετασχεῖν θεσπέσιε, παρεστηκῶς, θρόνω τοῦ Παντάνακτος, καὶ Παντοκράτορος.

Πάτερ θεορρῆμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας, καὶ κατευνάσας, κόσμου τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάντοτε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, θεόφρον Ὅσιε.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος

Ἦχος πλ. δ'

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἄστρον ἡμῖν φαινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνή, Γολινδοῦχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἄθλων φαιδρότησι, τὴν οἰκουμένην, περιαιυγάζουσα, καὶ ἀθείας νύκτα διώκουσα ὅθεν τὴν μνήμη σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, περιχαρῶς, πίστει ἐορτάζοντες, ὕμνολογούμεν σε.

Θεαῖς σεμνή εἰσηγήσεσιν, ἔγνωσ Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῖς ἐν γῆ ἐνδημήσαντα, καὶ τῆς διανοίας σου, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλνη, τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων, ἐχθρῶν καὶ ὄλεσας, τούτων τὸ φρύγαμα, ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Ἄπληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν τῷ πληγαῖς ὀμιλεῖν, καὶ χρονίαις καθεύρξεσιν, Ἀθληφόρε ἔνδοξε,

κατωτάτω ἐν λάκκῳ δέ, ἀπορριφεῖσα, ἡμέραις πλείοσι, τροφήν ἐτρέφου, μὴ διαρρέουσιν, δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύνοικον, ἐκ τῆς αὐτοῦ, βλάβης ἀνενόχλητος, Μάρτυς προσμείνασα.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Συγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχαί, ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει, Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν, Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριήλ Ἀρχαγγελε.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Οὐδεὶς προστέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος δ'

Ἔδωκας σημείωσιν

Νοὺς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριήλ σὲ μεθέξουσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, παρθενικὴ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρὸς φλόγα

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον ὁ Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφοδρα.

Θραῦσον τὰ φρυγάματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῆ ποιμήνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα, Κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, Πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν, Ῥύσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σὲ γεραίροντας, καὶ σοῦ τῆ σκέπη προστρέχοντας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος πλ. δ'

Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σὲ ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄυλος τὸν ἄυλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης κακαταλαμπόμενος, Αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσεῖληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Τῶν Οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπούμέν σε ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσης ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας, Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'
Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄκρότατον, ἀύλοις μεθέξεσι, θεῖον καὶ ἄυλον, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φωτίσαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμνηκότα, ἐν κόσμῳ φοιτησασαν, δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σὲ μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφους, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον

Ἀγνήν σὲ πανάμωμε, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαῖρε σοὶ Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἢ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Σοὶ Στέφανε στέφανόν σοὶ ὁμώνυμον οἶσομεν ὕμνον.
Θεοφάνους.

Ἦχος β'
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε

Σοὶ τῆς σῆς Παμμάκαρ διδαχῆς, χρέος προσκομίζοντες, τὴν ἀμοιβὴν ἀποτείνομεν στέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες, σὺ δὲ ἴλεως δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, χάριν μοὶ παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ὁλεθρίων ὄρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάρανας, ὡς λογισμὸν κεκτημένος θεόφρονα, εὐμενῆς γὰρ γέγονας, εὐπροσήγορος, προσηνῆς τε καὶ κόσμιος, λόγῳ τῆς σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ἰερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος, θεωρητὴν Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ, ὅθεν τῆς ἐλπίδος, ἄριστα παμμάκαρ οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον

Τῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφηνας, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων Πάναγνε, τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας ὡς ἠδύοκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Χαίροις Γολινδοῦχ, Μάρτυς ὠραῖσμένη. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. β'
Ὡς ἐν ἠπείρῳ

Χαρμονικῶς τῷ Δεσπότη ἐν οὐρανῷ παρεστῶσα ἐνδοξε καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, λαμπομένη πάντοτε ἡμᾶς εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς, Μάρτυς καταύγασον.

Ἄποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ περσικόν ὡς ἀστὴρ ἀνέλαμψας, εὐσεβείας φαεινός, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχὰς ἐπιγνώσει θεϊκῇ, θεομακάριστε.

Ἰχνηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδοῦχ πανεύφημε, μαρτυρίου καλλοναίς, σεαυτὴν ὠραῖσας καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα νοητὸν εἰσῆλθες χαίρουσα.

Θεοτοκίον

Ῥύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαστοουργός, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκάθαραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρὰς σεσάρκωται γαστρός, Θεοτόκε, διὸ πάντες σὲ δοξάζομεν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου

ᾠδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους

Μεθέξει φωτὸς ἀύλοτάτου, ὡς ἄυλος ὄντως Γαβριήλ, ἀύλως φωτιζόμενος, φῶς καθορᾶσαι δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἐκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὕμνουντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μέγάλως τιμώντές σε.

Ἐπίφανον πάσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητούσί σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ᾧ Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοὶ ποτέ, ὁ Γαβριήλ ἐκραύγαζε, Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος σου, θεοφόρε Στέφανε, ὀλολαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐν τῷ κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδαχαίς σου Ὅσιε, ὡς γὰρ φωστήρ ἐξέλαμψας, θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά σου.

Ἀδούλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχὴν σου πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε Στέφανε τίμιε, διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημούμέν σε.

Θεοτοκίον

Ἐφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στερεινός, Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου».

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος

ᾠδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, ὄλως πεφωτισμένος, ἐμυήθη τὰ θεία, Γολινδοῦχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβαιωθείς ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσατο.

Ἴσχυν θεμένη τὸν Χριστόν, τὴ θεογενεσία προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλήσιν εὐσεβῶς, ὥσπερ τὴν πίστιν τὴν σὴν ἐνηλλάξω, θείαις ἐπινευσεσι.

Σοφῶν λογίων Ἱεραῖς, ἀναπτύξεσι πίστει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυήθης ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ παραδόξως, θείαν ἐπιφάνειαν.

Θεοτοκίον

Γνωστῶς κατείδομεν Θεόν, σαρκωθέντα Παρθένε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, δι' οἴκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν, διὰ τοῦτο, πίστει σὲ δοξάζομεν.

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν Τάφον σου Σωτῆρ

Ὁ μέγας Γαβριήλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελώδημα,

τὴ Τριάδι γηθόμενος, Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρὰ διανοία, αἰσίως δοξάσωμεν.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Τὸ αἷμά σου σοφέ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεόφρον, τρανῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ὅθεν Ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῆς αἰρέσεως λύκους, σφενδόνη τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρῶσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου

Ὦδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον

Ἰστατο μεθέξει θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριήλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιήλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δῆλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σὲ χαρμονικῶς, πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν, ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρός, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριήλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θείαν στολὴν, δόξη ἀπροσίτω ἀστράπτουσαν, ἡμφιεσμένος, στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον

Ὅλην σὲ τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριήλ, περιηγισμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοὶ ἐμφανῶς, Χαῖρε ἀράς ἢ λύτρωσις, καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου

Σὺ Στέφανε, μοναζόντων ἐγένου στεφανῶμα, ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περικείμενος, ὄφθης γὰρ μακάριε, θεοχαρίτωτον ὄντως ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἔνθεον, θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας, διὸ τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρυνε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ πανσεβάσμιε.

Ἀμάραντον, ὁ Δεσπότης Παμμάκαρ σοὶ στέφανον, ὡς δίκαιος ἔπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀμειβόμενος, Σάββα τοῦ θεόφρονος, σὺ μαθητῆς γὰρ ἐγένου γνησιώτατος.

Θεοτοκίον

Νεκρώσεως τὸν καρπὸν μοὶ ἡ Εὐὰ προσήνεγκε, ζωὴν δὲ γεννήσασα, τὴν ἐνυπόστατον Παναγνε, αὐθὶς με ἀνώρθωσας, διὸ κραυγάζω σοί, Χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος

Ὦδὴ δ'

Χριστὸς μου δύναμις

Οἱ σοὶ πανεύφημε, κατευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον βρόχοις τοῖς τοῦ ἐχθροῦ, πόδες οὐ κεκώλυνται, ὑποσκελίζοντες αὐτοῦ, τὰς πορείας θεῷ Πνεύματι.

Λυθῆναι σπεύδουσα, παθῶν συγχύσεως καὶ δολίας ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὠμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάστορος.

Ἰσχὺν σοὶ δίδωσι, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὑπομεῖναι βασάνους καὶ πονηράς, στρέβλας ἀξιάγαστε, δι' ὧν κατήργησας ἐχθροῦ, πάντα Κόρη μηχανήματα.

Θεοτοκίον

Δεσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν δοτήρα ὑπερβολή, τέξασα χρηστότητος, Παρθενομήτορ, οἱ πιστοί, διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου

ᾠδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὠράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξειςιν, Ἅγιος Πατήρ ὁ παντουργός, ὁ Υἱὸς συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδος σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον, μέγα τὸ κλέος Γαβριήλ μέγιστε, θείων Ἀσωμάτων ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ὁ θεῖος ὡς εἶδὲ σε, καιρῶ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων, οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῆ ἀγγελία τῆ φρικτῆ, ἥπερ ἐξεφώνησας, Γαβριήλ, Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνὴ Γαβριήλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαύομενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου

Μεσίτης Θεοῦ

Ὁρμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι, κατέσβεσας, θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεωρίαις τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοὶ καθαρῶ, ταῖς γραφαῖς ὠμίλησας τοῦ Πνεύματος, θεορρῆμον Στέφανε, καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον, θεόφρον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθόν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες, εὐρεῖν ὅσον χρησιμον, καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, διὰ πόνων ἐκτίσω, παμμάκαρ τὸν τῆς γνώσεως.

Θεοτοκίον

Ἴδου ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος

ᾠδὴ ε'

Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὲ

Ὁχυρωθεῖσα τὸν λογισμόν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολλὸν ἐκαρτέρησας, φύλαξ δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγλάϊσμα Μαρτύρων, Μάρτυς πανεύφημε.

Ὑπὸ Ἀγγέλου φωτοειδοῦς, τῶν περικειμένων σοὶ δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἀγιωτάτου ἀνδρὸς ἀπάντησιν, πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου σταλέντος Ἐνδοξε.

Χαίρουσα ὄκησας σκοτεινόν, λάκκον καὶ βαθύτατον Σεμνή, ὡς Δανιήλ ὁ θαυμάσιος, δράκοντι συνοῦσα, ὅστις ἠδέσθη σε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων ἐπιγνοῦς μάρτυρα.

Θεοτοκίον

Μεμολυσμένος τὸν λογισμόν, καὶ ἠχρειωμένος ταῖς πολλαῖς, Μήτηρ Θεοῦ παραβάσεσι, σὲ καθικετεῦω μόνη ἀμόλυντε, οἰκτίραί με καὶ σῶσαι τὴ μεσιτεία σου.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου

ᾠδὴ ς'

Τὴν θεῖαν ταύτην

Γεώδεις γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχούουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θεῖαις λαμπρότησιν.

Ἀκτὶς ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους, παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον

Ῥημάτων θεῖων ὑπήκοος, Ἄγνη τοῦ Γαβριὴλ ἐχηρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον, ἀπολυτρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Οἰκουμένης φωστὴρ φαεινότητας, Πάτερ ἀναδέδειξαι λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τοὺς σοὶ πιστεῖ καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διέδραμες, μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ὡς καλὸς ὡς ὠραῖος ὁ στέφανος, ὃ νῦν ἐστεφάνωσαι πάνσοφε Στέφανε, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάριστε.

Θεοτοκίον

Ἵπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθενος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦ εὔμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς σπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος

Ὡδὴ ς'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Ἀπέριψαν λάκκῳ σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς, ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρῶσιν οὐδόλως εἴληφας ἐκ χειρός, ἀνθρώπων, ἐτρέφου γάρ, θεῖῳ ἄρτῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

Ῥημάτων ὑπάρχουσα, φύλαξ Μάρτυς θεϊκῶν, πολυχρονίαν κάθειρξιν, κατεδικάσθης πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάπτουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς ἁγίας σου σαρκός, ἐν τῷ ῥοπάλοις τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὀστά συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε, θεϊκὸς γὰρ σὲ πόθος ἐπερρώννεν.

Θεοτοκίον

Ἵφάνας ὁ Ὑψιστος, ἐαυτῷ περιβολὴν, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνωθέντας θεῖαις καταστολαῖς, ἐφαίδρυνεν Ἄχραντε, διὰ τοῦτό σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰῶνων ὀρισθὲν ὄντως μέγα, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν αὐτῆ, ἡ κεχαριτωμένη, Χρεωστικῶς σὲ ὅθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Συναξάριον

Τὴ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Στίχοι

- Τῶν σῶν ἄγαθῶν ὥσπερ οὐκ ἔχω κόρον,
- Ὡς οὐδ' ἑορτῶν, Γαβριήλ Ἄρχων Νόων.
- Τὴ δεκάτῃ δὲ τρίτῃ συναγήοχεν ὧδε Γαβριήλ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοῦχ, τῆς μετονομασθείσης Μαρίας.

Στίχοι

- Σκηνοῖς Γολινδοῦχ εἰς Ἐδέμ, σκηναὶ δὲ σοί,
- Τὸ τοῦ Βαλαάμ, ὡς σκιάζουσαι νάπαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου

Ὡδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν

Ἰωάννου τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρία ποτέ, ἔνδον τοῦ θείου ναοῦ, ἐστότι καὶ ψάλλοντι, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ περιδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριήλ, καθαγιάζει ψυχάς, πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾷν, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὥραθης τοὺς μέλλοντας, φωτίζων πάντοτε, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἀπεστάλη Γαβριήλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοί, Παρθενομῆτορ ἀγνή, δι' ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἦνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου

Ἀντίθεον πρόσταγμα

Μυρίζουσιν Ὅσιε, τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῆ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι, θεότητα μίαν γάρ, σέβων ἐν προσώποις τρισί, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Ὁ βίος τῷ λόγῳ σου, συνδραμῶν Πάτερ, διπλοῦν σοὶ τὸν στέφανον, παμμάκαρ προεξένησε, σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμε, γέγονας τῷ Κτίστη σουβοῶν, Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Νοὸς καθαρότητι, καὶ διανοίας, θεόφρον λαμπρότητι, τὸν βίον διελήλυθας, ἀγνεία τε σώματος, καὶ παρθενία σεπτῇ, ἄριστον ἀνάθημα φανεῖς, τῷ παντεπόπτη καὶ παντοκράτορι.

Θεοτοκίον

Ἰθύνουσα Πάνσεμνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεῦδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἢ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος

Ὡδὴ ζ'

Δροσοβόλον μὲν

Σὲ γυμνοῦντες περιέφερον οἱ ἄφρονες, παικτικῶς πόλιν ἄπασαν, ὀρωμένης δέ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας Σεμνή, αἰσχύνῃς, τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην γὰρ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες.

ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάστιγας, Μάρτυς θεομακάριστε, ἐδυνάμου γάρ, ὁ Χριστὸς σὲ σάρκα δι'

ἡμᾶς, φορέσας συνῶν σοὶ καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδοῦχ, ἄτρεπτον θεία στοργή.

Ῥωμαλέως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησα, κάθειρξιν ἀξιάγαστε, ὥσπερ κόσμον δέ, τὰ κλοιὰ προσφέρουσα σεπτῶν, Χριστοῦ παθημάτων κοινωνός, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ, Γολινδοῦχ γέγονας.

Ἀναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος, καὶ πνεύματος Πανεύφημε, ἡ τεκούσά σε, νουθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταναγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψει φρικταῖς, τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς.

Θεοτοκίον

Ἰλαστήριον κεκτήμεθα Πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεὸν σὲ πάντοτε, Ἐξελοῦ, ἡμᾶς τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν, καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τὲ ὀρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου

Ὡδὴ ἡ'

Παίδας εὐαγεῖς

Ἱερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς Ἱερὸς ὑμνεὶ γηθόμενος, σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς, Ἀρχάγγελε, τῆ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένω ὑπὲρ νοῆν τε καὶ λόγον, ὅθεν σὲ τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῖ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀύλως Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελώδημα, τὸ φοβερὸν ὃ μέλπουσι, πάντες Ἀγγέλων χοροί, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυσοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχη τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπεραιούμενος, τὰ Ἱερὰ θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει ἀεὶ σὲ εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σὲ προτρέχοντα, καὶ προασπιζόμενον, τὸ ἱερὸν παλάτιον, ὃ Ἱερὲ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυσοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὡς θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνώσασαν, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Τοῦ Ὁσίου

Κάμινος ποτέ

Στέφος εὐπρεπές, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῆ κορυφῆ σου ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ιδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπειρῶν τε καμάτων σου, οὐς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτου πόθῳ πυρούμενος.

Ὅλην ὑπερβάς, τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, νοῖ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, στεφανηφόρε Στέφανε, κράζων, Ὑπερυσοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐρωτι σφοδρῶ, παμμάκαρ κατιχνεύσας, τοῦ θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἔνθεον, πολιτείας τε σεμνότητι, ἐξήλωσας πανεύφημε, γέγονας ἐκμαγεῖον, τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον.

Θεοτοκίον

Νοὺς ὁ ἀπαθής, ἐν μήτρᾳ σου ἐνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῖ Πάναγνε, σαρκὸς τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος, αἰῶνων ὁ ὑπέρτερος, ὅθεν σὲ Θεοτόκον, πιστεῖ καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλώνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ, προοτάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κυριον».

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος

Ὡδή η'

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις

Σὲ μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονία καθείρξει δεσμῶν ἀπέλυσε, θεία προτροπή, δυσμενῆς πονηρότατος, Μάρτυς ἀθληφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίους τῆς ἐναθλήσεως, ἀκροτάτη ἀσκήσεισαυτὴν ἐκδέδωκας, θέκλαν ἀληθῶς, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, μάρτυς μιμουμένη, μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Ἐπερώθης τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τοῦ πολεμήτορος, ὡς περιστερὰ τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθης.

Νοερῶς ἐνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, τὰς ἐκεῖθεν πλουσίας αὐγὰς εἰσδέδεξαι, αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς, καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελοῦντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον

Ἡ τῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστειρώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου, πάσης στειρεύουσαν, πράξεως Ἀγνή, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μου, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἰλεουμένη.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου

Ὡδή θ'

Ἄπας γηγενῆς

Ἰσταται φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἱερῶς θεούμενος, καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμώντάς σε, ἱερὲ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ὅσπερ οὐρανός, ὀρᾶσαι κατάστερος, θείαις λαμπρότησιν, ὥσπερ στρατηγέτης δέ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βούλημα τοῦ Δεσπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινόν, βαρβάρων κλυδώνιον, ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου, τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα, τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον, πταισμάτων λύτρωσιν, βασιλεῖ τε δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῆ θερμῆ προστασία σου.

Ἡ περικαλῆς, δυὰς καὶ περιδοξος, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννητορ πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸν διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντωνσε.

Τοῦ Ὁσίου

Ἀνάρχου Γεννήτορος

Ἐπέρτιμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἠδόμενος, καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεόν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἔλκυσσον.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὡς ἥλιος ἔλαμψας, ἐν μοναστῶν συστήμασιν, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερούμενος, καὶ ὥσπερ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετάς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, θεοφόρε Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Νοήσαντες πόρρωθεν, προφητικούς ἐν ὄμμασιν, οἱ προφήται σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσαν φανεῖσθαι Μητέρα, τοῦ παντουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότη, διὸ σε πανύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Ἀμάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος

Ὡδὴ θ'

Θεὸν ἀνθρώποις

Ἴδεῖν θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μένοντα ἐκεῖσε ἠξίωσαι, ἐνδημοῦσα εἰσέτι τῷ σώματι, ὧν νῦν ἐν μετουσίᾳ, θεία ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς, ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ὡς φῶς, ὡς ἥλιος ἐναπήστραπεν, ἡ καρτερὰ καὶ θεία καὶ γενναία σου ἄθλησις, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπεμείωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης, σκοτασμὸν θεομακάριστε.

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέστειλας, σῶν ἱερῶν αἱμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι, τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς, πηγὴν θαυμάτων, ἔδειξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ τούτου προσψαύουσιν.

Ἡ σὴ δεδόξασται θεία κοίμησις, ἀγγελικῶν ταγμάτων σε λαβόντων πρὸς Κύριον, διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον

Φωνὴ Ἀγγέλου Ἀγνὴ συνέλαβες, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα, ὃν δυσώπει εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων, λύσιν πανάμωμε, ὅθεν εὐχαριστοῖς σε φωναὶς ἀεὶ δοξαζομεν.

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου τριάδος, διέρχη πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σε φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Θεοτοκίον

Εἰκόνοσ ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην, οἴμοι! ὁ τάλας, δι' ἀκрасίας τῆς πάλαι, σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοί, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας μὲ Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι μάρτυρες

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ ὑπουργὸς ἀνεδέδειξαι, καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φρυκτωρίασι, τούτου ἀγαζόμενος, ἀμέσως κατα μέθεξιν δεύτερον, φῶς ἐχρημάτησας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ πρωτάγγελε τὸ σὸν, κλέος περιβόητον, καὶ θαυμαστή σου ἡ δύναμις, ἡ χάρις ἔνθεος, ἡ μορφή ὠραία, τὸ εἶδος σου πύρινον, ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος, ἡ φαύσις ἄυλος, ἡ ῥοπή ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τὴ νεύσει τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ Ταξίαρχε χαράς, μυστικῆς προάγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἐνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίστη, πάντων καθικέτευε, λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων, τοὺς σε γεραίροντας, καὶ τὰ θεία Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει δεχομένους πάντοτε.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ὁ ποὺ ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις, οὐ φέρει γὰρ τῷ

φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἐωσφόρος, Διὸ αἰτούμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν
κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτεῖᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε,
Γαβριήλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν Μεγάλην. Εἰδ' οὖ, εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζήτηι ἅπαντα Σεπτεμβρίου ς'.